

Bp Ignacy Dec

Za wzorem Maryi - dajmy się kształtować Duchowi Świętemu

Bobolice, 2 sierpnia 2018 r.

Homilia wygłoszona w Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej do uczestników XV Pieszej Pielgrzymki Diecezji Świdnickiej na Jasną Górę

Wstęp

Czcigodni i drodzy bracia kapłani z ks. Prałatem Romualdem Brudnowskim, głównym przewodnikiem Pieszej Pielgrzymki Diecezji Świdnickiej na Jasną Górę,

Drodzy bracia diakoni i klerycy; czcigodne siostry zakonne,

Służby porządkowe, opieka medyczna,

Umiłowani, wszyscy uczestnicy i sympatycy tegorocznej XV Pieszej Pielgrzymki naszej diecezji na Jasną Górę, bracia i siostry w Chrystusie!

Uczestniczymy już w komplecie we wspólnocie tegorocznych pieszych pielgrzymów na Jasną Górę. Pan Bóg obdarzył nas na dzisiejszy dzień swoim słowem, nad którym teraz chcemy się pochylić.

1. Jesteśmy kształtowani przez Ducha Świętego w Bożych dłoniach

Drodzy pielgrzymi, w dzisiejszym fragmencie Księgi Jeremiasza prorok wspomina jak to Pan Bóg polecił mu wstąpić do domu garncarza, który z gliny wyrabiał różne naczynia. Kazał mu przypatrzeć się tej pracy, temu kształtowaniu różnych naczyń. Ta czynność pozwoliła Bogu wypowiedzieć ważną prawdę o relacji Jego, jako naszego Stwórcy, do nas, ludzi. "Czy nie mogę postąpić z wami, domu Izraela, jak ten garncarz?... Oto bowiem jak glina w ręku garncarza, tak jesteście wy, domu Izraela, w moim ręku" (Jr 18,6). Pan Bóg przedstawia się wobec nas ludzi jako garncarz, który nas wewnątrz kształtuje. Tak jak garncarz wyrabia z gliny różne naczynia, tak Pan Bóg kształtuje z nas różnych ludzi, różne osobowości, różne rodzaje i stopnie świętości. Mocą Ducha Świętego, może z nas kształtować różne naczynia, którymi chce się posługiwać wobec innych ludzi. Warto czuć się gliną w ręku Pana Boga i poddawać się Jego Bożej mocy, pozwolić Mu kształtować w nas Jego odwzorowanie, podobieństwo do Chrystusa. Myślę, że dobrze będzie, aby wszyscy pielgrzymi i każdy z nas, abyśmy wszyscy pozwolił Panu Bogu kształtować w nas podobieństwo do Niego, byśmy byli mądrzy, cierpliwi, miłosierni, pełni miłości do przyjaciół w niebie, do bliźnich na ziemi i do całego Bożego stworzenia. Wszystkie dary Ducha Świętego. jakie otrzymujemy, nie tylko podczas bierzmowania, ale w czasie każdej dobrze

przeżywaną Eucharystii, są jakby narzędziami, którymi Bóg kształtuje w nas podobieństwo do Chrystusa, Boga Wcielonego i do Jego i naszej Matki Maryi.

2. Przesłanie kolejnej przypowieści o królestwie niebieskim - przypowieści o sieci

W ostatnich dniach podczas liturgii słowa słuchaliśmy przypowieści Pana Jezusa zapisane w trzynastym rozdziale Ewangelii św. Mateusza. Były to przypowieści: o siewcy (Mt 13,1-9), o pszenicy i chwacie (Mt 13,24-30), o ziarnku gorczycy i o kwasie (Mt 13,31-35). oraz przypowieść o skarbie ukrytym roli i o perle (Mt 13,44-46). Dzisiaj na stole Bożego słowa otrzymaliśmy przypowieść o sieci. (Mt 13,47-53). Zauważmy, że przypowieść o siewcy, o pszenicy i chwacie, o ziarnku gorczycy i o kwasie, o skarbie ukrytym w roli i o drogocennej perle, odnosiły się do Królestwa niebieskiego jako rzeczywistości aktualnie obecnej na ziemi. Natomiast przypowieść o sieci zanurzonej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju odnosi się zarówno do aktualnego królestwa Bożego na ziemi, jak i królestwa Bożego eschatologicznego. Przypomnijmy, że królestwo Boże tu, na ziemi, oznacza panowanie Pana Boga nad światem oraz uznanie tego panowania przez ludzi. Władzę tę wykonuje Bóg Ojciec przez Syna w Duchu Świętym. Nie jest to panowanie przez ucisk, przez terror, przez wojsko, policję czy jeszcze inną jakąś siłę fizyczną, ale panowanie przez pokorę, przez prawdę i miłość. Królowanie Pana Boga winno być rozpoznane w wychowaniu religijnym, winno być przez ludzi zaakceptowane i przyjęte. Przypomnijmy, że jest ono w nas wszczepione podczas chrztu św. Potem w religijnym wychowaniu powinno być zaakceptowane i pielęgnowane, aby w nas trwało i się doskonaliło.. Niestety, bywa czasem tak, że ochrzczonym dzieciom nie ma kto powiedzieć, że są dziećmi Bożymi, że jako ochrzczeni należą do rodziny Kościoła. Dzieje się tak, gdy dzieci mają obojętnych czy spoganianych rodziców, którzy nie potrafią nauczyć swoich dzieci codziennego obcowania z Bogiem i cieszenia się z tego, że Bóg nas kocha - nie potrafią, gdyż sami tym nie żyją. Ci ludzie, rodzice, ich dzieci formalnie z racji przyjętego chrztu należą do tego królestwa Bożego, czyli do Kościoła, ale w rzeczywistości żyją jak poganie, nie licząc się Bogiem, nie mając z Nim żadnej duchowej więzi. Nie spotykają się też z Chrystusem zmartwychwstałym na celebracjach eucharystycznych, nie przyjmują światła i mocy Ducha Świętego. Tak to bywa, tu na ziemi z królestwem niebieskim.

Dzisiejsza przypowieść o królestwie niebieskim mówi nam także o tym, że to królestwo, do którego należymy, w którym się dziś znajdujemy, podobne jest do sieci zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Po napełnieniu sieci rybami, wyciąga się je na brzeg i tu następuje ich sortowanie. Złe ryby są wyrzucone a dobre wkłada się do naczynia. W dzisiejszej sieci Bożego królestwa, w dzisiejszej sieci Kościoła, są różni

ludzie, wierzący i niewierzący, dobrzy i źli, przyjaciele i nieprzyjaciele Pana Boga. Trzeba pamiętać, że będzie kiedyś rozliczenie, końcowe sortowanie przez aniołów. Jeśli udajemy się na pielgrzymkę, to po to, by się jeszcze głębiej zadomowić w Bożym królestwie, by się jeszcze bardziej przyzwyczaić do Pana Boga, którym mamy przebywać całą wieczność.

3. Hold dla Matki Bożej Anielskiej

W czasie uroczystości maryjnych śpiewamy często w naszym kraju pieśń: "Królowej anielskiej śpiewajmy, różami uwieńczmy Jej skroń. Jej serca w ofierze składajmy, ze łzami wołajmy Doń. O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, bądź Ty zawsze Matką nam". W pieśni tej zwracamy się do Maryi, jako do Królowej aniołów. Tytuł ten związany jest ze św. Franciszkiem z Asyżu. To właśnie on był szczególnym czcicielem Matki Chrystusa. Przed swoją śmiercią wyprosił u Maryi dar odpustu, zwany odpustem Porcjunkuli. Odpust Porcjunkuli można zyskać dnia 2 sierpnia, kiedy w zakonach franciszkańskich obchodzona jest uroczystość Matki Bożej Anielskiej. Kolebką tej uroczystości jest Asyż, a zwłaszcza dolna bazylika franciszkańska wzniesiona pod wezwaniem Matki Bożej Anielskiej. Tu czci się w szczególny sposób Matkę Bożą jako Królową Aniołów i św. Franciszka, Jej duchowego syna. To tutaj św. Franciszek otrzymał polecenie, by naprawić Kościół. Franciszek przyjął to wezwanie i przez swoje życie w postawie ubóstwa, czystości, posłuszeństwa, miłości do Boga, do człowieka i do świata przyrody, rzeczywiście przyczynił się do odnowy Kościoła XIII wieku. Gdy patrzymy na Maryję jako na Królową aniołów, podkreślamy jej uduchowanie. Maryja była bliska aniołom w służeniu Bogu, w adoracji Boga, w prowadzeniu życia według ducha a nie według ciała.. Całe życie spędziła w postawie ubóstwa, czystości i posłuszeństwa. Widzimy, że wartości te dzisiaj są ośmieszane i zwalczane przez nieprzyjació3 Boga. Ludziom nieustannie zagraża zmateralizowanie, hedonizm, liberalizm moralny, permissywizm. Wiemy, do jakiego życiowego spustoszenia doprowadza uleganie pokusie życia według ciała, gdzie wyolbrzymia się wartości tego, co cielesne, co materialne. Jako uczniowie Chrystusa, duchowni i wierni świeccy, jesteśmy powołani, by słowem i życiem prezentować postawę życia według ducha, w której zabiega się o wartości ewangeliczne: m. in. o czystość, ubóstwo i posłuszeństwo, które były tak drogie Matce Najświętszej i św. Franciszkowi z Asyżu. Franciszek przez posłuszeństwo Kościołowi przyczynił się do Jego odnowy, trzy wieki później Marcin Luter przez nieposłuszeństwo Kościołowi zranił Jego jedność. Ta rana krwawi do dzisiaj i tak trudno ją zagoić.

Zakończenie

Drodzy pielgrzymi, za sprawą obecnego Ojca Świętego powracają dziś do Kościoła ideały św. Franciszka. Dzisiejszemu Kościołowi potrzebny jest duch św. Franciszka, jego styl życia w pokornej wierze, w prostocie ducha, w postawie ubóstwa, czystości, posłuszeństwa, radości i miłości. Świat patrzy i zważa nie tyle na to, co mówimy, ale patrzy jak żyjemy. Nasze życie jest księgą, którą czytają jeszcze ludzie. Świat dzisiejszy, także Kościół współczesny, potrzebuje dzisiaj nowych Franciszków. Starajmy się do nich należeć. Módlmy się zatem, w tej Eucharystii, aby Duch Święty przez nas chciał promować wartość życia wedle rad ewangelicznych, abyśmy na co dzień promieniowali ewangeliczną radością, pokorą i dobrocią. Amen.